

PRO PATRIA SEMPER

Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră
"Avram Iancu"

184 de ani de nemurire

Proiecte de viitor...

26.06 - Ziua Drapelului

2/2008

05.Iunie.2008, o zi deosebită, merită să aducă un omagiu celor care au împlinit idealurile României contemporane. Există, pe parcursul unui an, momente în care suntem aproape de faptele de glorie ale poporului român și încercăm să înțelegem motivațiile sacrificiului suprem al acestuia. Dacă vom avea curiozitatea să facem o incursiune în istorie, vom constata că pe teatrele de război, soldații români au plecat întotdeauna cu dezavantajul că luptă pentru interesele unei țări aflate permanent în sfera de influență a marilor puteri, însă extraordinară forță vizionară a celor care au condus destinele României au transformat-o întotdeauna într-un partener redutabil și într-un dușman de temut.

Eroii românilor au luptat fără echipament corespunzător și fără dotările tehnice necesare ei reușind să învingă numai datorită calităților spirituale, animată de sentimente care astăzi pică de multe ori în derizoriu.

Pierderile de vieți omenești din anii primei conflagrații mondiale, nemaiîntâlnite până atunci, au fost enorme. România a pierdut aproape un milion de militari și civili. De aceea, pentru supraviețuitori s-a impus, ca o datorie morală, comemorarea, în fiecare an, a celor care au pierit pe câmpurile de luptă.

Consider că trebuie menționați printre eroi și soldații români aflați în cele mai periculoase zone ale globului, cu precădere cei care și-au pierdut viața pentru a contribui, alături de aliații noștri, la lupta împotriva terorismului. Chiar dacă s-au schimbat fundamental dotările și condițiile, aceștia și-au îndeplinit cu mândrie și devotament misiunile încredințate mergând până la sacrificiul suprem

Ne plecam frunțile, aprindem lumânări de veghe și depunem florile recunoștinței la mormintele, monumentele și la simbolurile bravilor dorobanți din Războiul pentru Independență din 1877-1878, ale ostașilor români din Primul și al Doilea Război Mondial, inclusiv la ale altor popoare care și-au dat viața pe pământul Patriei noastre și, nu în ultimul rând, ale martirilor Revoluției române din 1989.

Este de datoria noastră să le mulțumim și să le aducem un omagiu pentru jertfa lor.

CUPRINS

Interviu cu D-I Comisar Opreș Florin	pag. 3
Falsuri în documente.....	pag. 5
Secretele unor fotografii reușite.....	pag. 6
Parteneriat româno - maghiar.....	pag. 8
Din activitatea noastră.....	pag. 9
Impresii de călătorie.....	pag. 10
Erou și însemn național.....	pag. 12
Ziua refugiatului.....	pag. 13
Dodecalogul polițistului.....	pag. 16
Poezie.....	pag. 17
Creație.....	pag. 18
Sport.....	pag. 20
Monștrii sacri ai muzicii.....	pag. 21
Divertisment.....	pag. 22

REDACTIA

Responsabil de număr:
Inspector Monica BONDAR

Corectură:
Subcomisar Etelka KISS

Colaboratori:
Agent șef adjunct Călin NEAGA
Agent principal Lavinia NEAGA

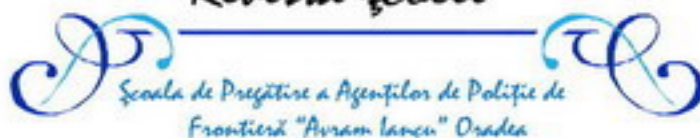
Redactori:
Elev Monica NECHITOAI
Elev Anda BLÂNDĂ

Fotoreporter:
Elev Adrian DEMIAN

Layout:
Agent Flavius CORA

**Tipărită la Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu”, Oradea
Nr. 2/3/ 2008**

Revista școlii

*Interviu cu directorul adjunct pentru
logistică al școlii
Domnul comisar de poliție
OPRIȘ FLORIN*

Experiența profesională

2003 - prezent - Director adjunct logistică al școlii;
2002 - 2003 - ofițer specialist la compartimentul Asigurare tehnico - materială a școlii;
2000 - 2002 - ofițer specialist la compartimentul Management operațional și planificare resurse;
1990 - 2000 - ofițer specialist la compartimentul Administrarea Patrimoniului Imobiliar al Brigăzii de grăniceri Oradea;
1987 - 1990 - ofițer M.Ap.N. la sectorul Domenii și reparații militare Cluj - Napoca.

Care sunt etapele pe care le-ați parcurs până să ajungeți în această școală?

Am optat destul de devreme pentru cariera militară. Am absolvit liceul militar, după care am optat pentru școala militară. La momentul respectiv m-am orientat către o școală militară, mai tehnică decât una cu specific militar, și am ales Școala militară de ofițeri activi la Râmnicu-Vâlcea, profil construcții civile și industriale. Mi-au plăcut întotdeauna clădirile și, se pare, că au rămas o pasiune până în momentul de față. Ulterior, timp de trei ani, adică până în 1990, am desfășurat activități în structuri de investiții ale M.Ap.N.. În această perioadă am avut și primele contacte cu structurile de grăniceri din acea vreme. Am participat la unele investiții - Borș, Avram Iancu - în zona de frontieră și, ca atare, în 1990, am optat pentru un transfer în structurile de administrare a patrimoniului - secția de cazare și reparații a Brigăzii de grăniceri Oradea. Mi-am desfășurat activitatea în această structură până în 2000, când am trecut la școala „Avram Iancu”, în cadrul compartimentului de logistică, iar în 2003 am candidat pentru funcția de adjunct pentru logistică din școală, funcție pe care o dețin până în momentul de față.

Credeți că amplasarea școlii va avea de suferit în contextul aderării la spațiul Schengen în condițiile în care nu mai există control la frontieră și având în vedere faptul că numărul polițiștilor de frontieră va fi redus?

Nu cred. Din punctul meu de vedere pot zice că este o percepție falsă, chiar dacă România, ca membru U.E. din 2007, aplică acquis - ul comunitar ce prevede desființarea controlului la frontierele interne. Pe de o parte, intervine doar o concentrare către frontierele externe unde se aplică reguli foarte clare de control, pe de altă parte, sunt aspecte care se dezvoltă și în zona frontierelor interne. Activitatea nu va mai fi concentrată pe punctele de trecere rutiere, cum ar fi Borș, ci se vor dezvolta pe punctele de trecere de frontieră internă aeroportuare ca și Arad, Timișoara. Și aeroportul Oradea va deveni aeroport internațional - și cred că este o redirectionare a activităților, a profilului.

Cum vedeți fuziunea dintre Poliția de Frontieră și Poliția Națională și în ce măsură va afecta acest lucru școala?

In condiții normale, acest lucru nu ar trebui să afecteze activitatea instituției pentru că în momentul de față este o activitate care se dorește a fi gestionată la nivel ministerial, la nivel de inspectorate generale. Există o strategie, există pași care trebuie urmați și s-au tras consecințe din etapele anterioare. De altfel Poliția de Frontieră a mai parcurs o etapă de acest gen și, dacă se va ține cont de problematica specifică fiecărei laturi, nu cred că va fi vreo problemă.

Cum au evoluat proiectele pentru dezvoltarea școlii?

Proiectele pentru dezvoltarea școlii au fost și o preocupare permanentă a mea, de când am obținut această funcție, și a întregii comenzi a instituției - directorul școlii. Am avut privilegiul de a cunoaște dezvoltarea instituției din 1993 fiind anul înființării și primei finanțări. În perioada 2000-2003 instituția a reușit să-și preia în patrimoniu, să-și gestioneze prin buget propriu administrarea și s-a reușit prin pași mărunți să se pună în mișcare proiectele care s-au dorit și s-au gândit. În momentul de față putem spune că avem un plan multianual de dezvoltare a instituției. O primă etapă a fost 2007-2008, prin finalizarea investiției de reabilitare și modernizare a spațiilor prin fonduri Phare care a implicat pavilionul 7, 8 - bloc alimentar (GR3) și clădirea nouă (N1-3). În următoarea etapă (a 2-a) preconizăm promovarea și realizarea unei investiții - sală de sport și poligon de tir, cu demarare în 2009 și punere în funcțiune în 2010. Al treilea pas ar fi promovarea investiției pentru un pavilion administrativ - ”resurse pedagogice și utilități administrative” pe latura de est, ce urmează a se derula în 2010-2011. Următoarea investiție (a 4-a) ar fi baza sportivă în aer liber, care va finaliza sistematizarea completă a spațiilor și terenului administrat.

Aveți proiecte de viitor referitoare la cazare și hrană? La ce v-ați gândit?

In perioada aceasta parcurgem o perioadă de tranziție. Întreaga clădire unde se află blocul alimentar este în renovare și, ulterior, dorim să putem realiza o reabilitare a blocului alimentar, a bucătăriei și a spațiului de servire - sala de mese - cu implementarea unei linii moderne de auto servire. Astfel, începând cu luna septembrie lucrurile se vor schimba radical.

Ați putea să ne spuneți ce măsuri preconizați să luați cu privire la reclamațiile făcute în legătură cu hrana elevilor?

Mă bucur că, la inițiativa voastră sau a conducerii școlii, s-a efectuat acel chestionar de opinie. În primul rând, se impun măsuri punctuale privind responsabilizarea întregului personal care își desfășoară activitatea în acel proces și flux - adică bucătarul, ospătarul, elevii de serviciu. Atâta timp cât problemele se cunosc și fiecare își desfășoară activitatea în condiții corecte pe partea de responsabilitate, probleme nu ar trebui să existe. Bineînțeles, apar probleme de optică, de atitudine, iar pentru mine media punctajului general din acel chestionar îmi dă de gândit și îmi dă răspunsul la o întrebare neformulată în chestionar, modul cum agreeați voi elevii acest serviciu. Atâta timp cât îl percepeți ca o corvoadă nu vor fi rezultate scontate.

Cu prilejul competițiilor sportive, am vizitat și alte școli - Cluj, Câmpina. Acolo mâncarea este mult mai bună. Este alocată o altă normă de hrană la aceste școli?

Nu este altă normă, este norma 8, iar ceea ce ați perceput dumneavoastră cu acele ocazii, putem zice că este un artificiu cu, ghilimelele de rigoare; este de fapt marketing. Cu asemenea activități, loturile sportive beneficiază de un supliment, 12B, care se acordă pe lângă norma de bază 8, în anumite situații: zile festive, activități sportive. În acele perioade scurte mesele pot fi îmbunătățite. De altfel, și voi beneficiați de un plus ce se adaugă la mese cu ocazia sărbătorilor naționale, a zilelor festive, dar nu în fiecare zi poate fi zi festivă. Într-adevăr, sunt aspecte de luat în considerare, dar norma este aceeași, nu putem face un clasament. Considerăm că meniurile pot fi ceea ce vă doriți și așteptăm sugestii de la voi privind meniul în măsura în care pot fi rezolvate conform normei.

Credeți că numai elevii sunt vinovați pentru slaba întreținere a spațiilor din incinta școlii?

Depinde la care spații ne referim. Știți bine că voi, prin maniera de organizare și regulamentul de funcționare interioară a instituției, cu referire la spațiile de utilitate, vă autogospodăriți și aplicați regulile de igienă comună. Există o serie de spații, bineînțeles, care, în măsura în care se pot întreține, se face prin personal administrativ. Din păcate în momentul de față instituția nu are încadrat personal administrativ pentru a rezolva acest aspect. Singurul lucru pozitiv pe care-l pot spune este că s-a reușit deblocarea unui post pentru asemenea personal ce va fi încadrat începând cu luna iulie; astfel, sarcina dumneavoastră pe partea de întreținere a spațiilor va fi diminuată.

Știm că aveți un frate geamăn. Ne puteți spune dacă ați avut parte de evenimente plăcute sau mai puțin plăcute (comice) datorită acestui lucru?

Sunt multe situații... Îmi amintesc că, la terminarea liceului, cu câteva zile înainte de primirea diplomelor, am primit acasă un plic cu fotografiile noastre în care ni se cerea să ne scriem pe verso fiecare numele pentru a nu fi inversate. Și, bineînțeles, am primit diplomele cu fotografiile inversate, cu toate că am

trimis acel plic. Sunt multe aspecte, situații și perioade când lumea ne-a confundat. Altădată, cu ani în urmă, veneam de la Cluj și mă aflam în zona de plecare a gării Oradea. M-am întâlnit cu o cunoștință comună și, după salutul de rigoare, m-a întrebat surprins: „Cum ai ajuns înaintea mea în gară?”, la care i-am răspuns „Cu trenul”. Apoi a gândit cu voce tare: „De unde vii cu trenul dacă în urmă cu zece minute ne-am despărțit în centru?” S-a îndreptat spre gară, iar aici s-a întâlnit din nou cu mine într-un timp foarte scurt. Într-un final a constatat că era fratele meu, cel de care se despărțise.

Am auzit că vă plac drumețiile. Ne puteți recomanda un obiectiv turistic/zonă turistică care v-a impresionat în mod deosebit?

Da, îmi plac drumețiile. Bihorul și Oradea, în special, este o zonă turistică unde sunt numeroase obiective turistice și culturale de vizitat: Biserica cu Lună, edificiile, clădirile din centrul istoric, Vulturul Negru, Catedrala Catolică și de asemenea în județ: zona Peștera Urșilor, zona Parcului Național Padiș - unde se organizau taberele de pregătire pe timp de vară.

Dacă ar fi să vă întâlniți cu o personalitate, care mai este în viață sau nu, cu cine ați dori? De ce?

Nu m-am gândit niciodată. Pe parcursul vieții ne întâlnim cu anumite personalități și ne-am dori să le cunoaștem să intrăm în contact cu ele. În momentul de față nu pot spune că aș avea în atenție o anumită personalitate. Adevărul este că, lângă noi, avem în permanență oameni și personalități. Important e să avem timp să privim în jurul nostru și, în fiecare zi, descoperim lângă noi o personalitate, fără să căutăm prea mult.

Aveți un mesaj de transmis actualilor elevi și viitorilor agenți?

Să aibă încredere în opțiunea pe care au făcut-o, să aibă încredere în instituție, să aibă curaj și dăruire. Vor stabili ei, în anii următori, dacă a fost o alegere bună sau nu. Părerea mea este că, optând pentru această carieră și instituție, merită să depuneți eforturi, pentru că și instituția face eforturi și investește ca să fie cât mai bine pentru fiecare dintre voi.

În ceea ce privește inaugurarea noilor spații, ce ne puteți spune?

In cursul acestei luni se va finaliza etapa de recepție a investiției de reabilitare și modernizare a școlii. La momentul inaugurării dorim să promovăm această investiție de imagine a instituției pentru că vom avea cu ce ne mândri: condițiile vor fi deosebite, așa cum ne-am dorit, similare școlilor cu care avem parteneriat. Poate chiar mai bune. Preconizăm un eveniment cu invitarea și participarea structurilor, a eșaloanelor, a Inspectoratului General, a conducerii școlilor similare și a M.I.R.A.

Elev Nechitoaia Monica

...FALSURI ÎN DOCUMENTE

FALSUL ÎN DOCUMENTELE DE IDENTITATE ȘI DE CĂLĂTORIE

Filigranul

Filigranele sunt elemente pasive de securizare, introduse în hârtie în timpul fabricării, care modifică și fac să varieze densitatea fibrelor de celuloză. Pot fi de formă plată sau rotundă. Filigranul este controlat prin transparență.

Cel mai sigur și important element de siguranță specific filelor, îl constituie **filigranul** care poate fi de mai multe feluri (în umbra, în dublu ton, liniar sau de forma rotundă). Având ca și caracteristică faptul că este introdus în masa hârtiei încă din procesul de fabricație al acesteia, posibilitatea de falsificare este redusă, încercările de contrafacere a filigranului descoperite până în prezent constând în imitarea formei acestuia și imprimarea pe suprafața filei fie prin desenare, fie prin ștampilare sau transfer. O altă caracteristică a filigranului este faptul că acesta nu reacționează sub incidența razelor U.V., deci nu este vizibil în aceste condiții de iluminare, pe când la majoritatea filigranelor contrafăcute s-a constatat faptul că acestea sunt vizibile și sub incidența razelor U.V., unele chiar reacționând în culoare fluorescentă. În mod normal un filigran autentic poate fi pus în evidență numai prin transparență (observând fila contra unei surse de lumină). În cazul unui filigran contrafăcut acesta este vizibil pe suprafața filei și prin observare directă sau sub un anumit unghi, nefiind nevoie de o examinare prin transparență a filei.

Diferite matrite folosite în realizarea filigranelor

Matriță negativă

Matriță pozitivă

Tipuri de filigran

Filigran pozitiv

Filigran pozitiv/negativ

A

B

C

Filigran negativ

Fila unui pașaport Italia văzută în transparență (A), în mod direct (B) și la lumină U.V.(C).

- filigranul autentic vizibil numai prin transparență.(A)

Scms. Moldovan Valerian

Lecția 2: Portrete

Pentru că majoritatea amintirilor se referă la oameni (și uneori animale), încercați să îi fotografiați

cât mai bine. Puține subiecte oferă interesul sau provocarea pe care o oferă oamenii. Iar provocarea este doar în parte fotografică. Trebuie, bineînțeles, să găsiți un mod de a captura părțile cele mai plăcute ale unei persoane, chiar atunci când face parte dintr-un grup. Trebuie să profitați la maximum de lumină, aranjând persoana sau grupul respectiv astfel încât iluminarea să fie

potrivită, să pună în evidență calitățile subiectului și să îi ascundă defectele.

Aceasta este doar o parte din problemă - partea fotografică. Oamenii arată cel mai bine când se simt confortabil, relaxați și fac ceva natural. Scoateți aparatul la lumină și chiar și cea mai relaxată persoană devine rigidă și tensionată. Pozează! Șmecheria este să îi scoateți din această postură. Reimplicați-i în ce făceau înainte să scoateți aparatul de fotografiat.

Familiiile și prietenii trebuie grupați. Iar în momentul în care îi grupați - iar compoziția este cea dorită - lăsați-i să vorbească, să râdă, să interacționeze. Aceasta îi va face să se simtă confortabil, ideal pentru instantanee de grup.

Numai provocarea de a relaxa o persoană este îndeajuns de solicitantă. Dacă doriți ca subiectul să privească direct în obiectiv, trebuie să interacționați cu el - ca persoană, nu ca fotograf. Vorbiți, glumiți, râdeți și priviți. Observați ce anume creează cel mai bine senzația și expresia pe care o căutați.

Sau lăsați subiectul să facă altceva, care să îi distragă atenția de la dumneavoastră sau de la aparat.

Ca indivizi sau în grupuri, oamenii cer tot atâta atenție pentru detaliile compoziției ca oricare alt subiect. Încadrați imaginea astfel încât să eliminați obiectele care distrag atenția. Folosiți fundalul și

primul plan pentru a atrage atenția asupra subiectului. Apoi faceți destule fotografii, cu diverse expresii sau din diverse unghiuri, pentru a fi sigur că aveți fotografia dorită.

Iluminarea

Există multe tipuri de lumină. Aproape toate oferă bune posibilități de fotografiere.

Lumina solară directă, ceața luminoasă, umbra, cer închis și ceață. Există atâtea tipuri de lumină câte tipuri de zile. Lumina oferită de orice tip de vreme - inclusiv vremea ploioasă - poate produce fotografii superbe. Ca fotograf, aceste tipuri de lumină variate vă oferă multe variante. Acestea includ cea mai dramatică lumină a zilei: dimineața devreme și după-amiază târziu. În ambele momente unghiul razelor de lumină este jos, producând umbre

lungi căutate mai ales în peisaje. Dacă fotografiați dimineața devreme, lumina va fi mai albastră (rece) decât în oricare alt moment al zilei. Aerul de dimineață este pur și simplu

mai curat; praful și alte impurități încă nu s-au uscat și ridicat în atmosferă.

Lumina de după-amiază este mai caldă și mai dramatică, în principal datorită prafului și poluanților. Dar chiar și lumina strălucitoare a soarelui de la miezul zilei oferă alternative: fotografierea în lumină directă, indirectă, sau din lateral.

Rețineți însă că lumina solară puternică din miezul zilei este numită și "lumina tare", din cauza contrastului puternic dintre zonele luminate și umbre. Este de preferat să alegeți zone umbrite, pentru a reduce acest contrast.

Pentru că vremea este capricioasă - mai ales în excursiile de vacanță - e bine să vă reamintiți că și în cele mai urâte zile puteți produce fotografii superbe:

scene cu culori atenuate, subtile. Oriunde ați fi, studiați lumina cu atenție. Luați în considerare toate posibilitățile. Încercați tot ce vi se pare că arată bine -și rețineți dacă arată bine și prin aparatul de fotografiat.

Expunerea

Chiar dacă folosiți aparate automate, e bine să înțelegeți expunerea corectă.

În general, aparatele complet automate vor obține o expunere corectă, acceptând cantitatea optimă de lumină, printr-o combinație de diafragmă și timp de expunere. Există și excepții, cauzate de un fenomen numit "citire falsă". Acesta are loc în situația în care există contraste puternice între subiect și lumina ambiantă. De exemplu, vreți să fotografiați un schior pe o întindere largă de zăpadă albă, strălucitoare, sau o persoană pe o plajă puternic luminată. Sistemul de

expunere automată al aparatului va "citi" zăpada sau plaja ca "medie", iar rezultatul va fi o fotografie foarte subexpusă, sau închisă. (Zăpada va fi gri, nu albă.)

O problemă similară apare când doriți să fotografiați o persoană care stă cu fața la aparat, și are soarele în spate. Din nou, sistemul de măsurare va expune pentru lumina greșită - fundalul foarte luminos - lăsând subiectul foarte întunecat.

În astfel de situații, expunerea citită nu este "falsă". Pur și simplu nu este cea pe care o doriți.

Există metode de a evita aceste situații.

Aparatele "point-and-shoot": O cale simplă și rapidă de a evita aceste măsurări eronate este utilizarea compensării expunerii. Compensarea

expunerii, utilă în situațiile în care fundalul este foarte luminos, cum e nisipul sau zăpada, nu face decât să adauge expunere (suficient pentru a compensa strălucirea exagerată sau subiectul umbrit pe fundalul foarte strălucitor). Unele aparate au

un sistem automat de compensare a expunerii, care detectează singur aceste cazuri deosebite de iluminare, ajustând expunerea corespunzător.

Aparate reflex (cu vizare prin obiectiv): O soluție alternativă în cazul aparatelor reflex este utilizarea procesului de memorare a expunerii. Apropiati-vă de subiect, apăsați până la jumătate butonul de declanșare pentru a fixa expunerea, apoi îndepărtați-vă ținând apăsat butonul de declanșare în aceeași poziție. Când încadrarea este cea dorită, apăsați butonul de declanșare. Indiferent ce aparat aveți, puteți utiliza flashul în condiții de iluminare înșelătoare. Acesta va adăuga lumină pe subiect, reducând contrastul dintre subiect și fundal.

Temă:

1. Data viitoare când fotografiați o persoană, încercați să o faceți să pozeze cu diferite expresii. Încercați să creați un mediu relaxat (lăsând-o să facă ceva) diversificând expresia și senzația sugerată de fotografie. Care dintre fotografii vă place mai mult?

2. Căutați condiții meteorologice în care nu ați fotografia în mod normal (dimineața devreme, o zi înnorată, o zonă umbrată etc.). Scoateți aparatul și faceți câteva fotografii. Căutați imagini care vă permit imortalizarea atmosferei și a luminii zilei respective. Veți fi plăcut impresionat de rezultatele obținute.

3. Așezați un subiect în umbră, pe un fundal luminos. Faceți o fotografie cu expunerea măsurată automat de aparat. Mai faceți o fotografie în modul de compensare a expunerii (cu un aparat Pentax Espio) sau, cu un aparat reflex, folosiți memorarea expunerii sau treceți pe măsurarea manuală și apropiați-vă de subiect. Mai faceți o fotografie folosind flashul. Comparați rezultatele.

(va urma)

Glosar:

Obturator = Mecanism montat în obiectivul aparatului foto sau în corpul aparatului și care reglează durata de timp cât lumina ajunge pe film pentru a produce o imagine. el deschide pentru a permite luminii să ajungă pe film după ce a trecut prin diafragma din obiectiv. după ce are loc expunerea, el se va închide.

Viteza de sincronizare = cea mai ridicată viteză de închidere a obturatorului la care aparatul foto mai poate asigura descărcarea blițului în mod sincronizat cu timpul cât obturatorul este deschis.

Cms. șef Cora Liviu

PARTENERIAT...

PARTENERIAT ROMÂNNO - MAGHIAR

În data de 26 iunie a.c. o delegație a Școlii de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea, a participat la festivitatea de absolvire și de avansare în primul grad profesional a seriei de elevi 2006-2008 a Școlii Medii de Ordine Publică din Miskolc, Republica Ungară. Din delegație au făcut parte: cms.șef Moldovan Gheorghe, șeful delegației, scms. Zăpodeanu Dan, ofițerul care răspunde de cooperarea cu școala de la Miskolc și scms. Kiss Etelka-Tünde, translator.

Din cei 500 de elevi care au obținut punctaj de minim 124 puncte (specializarea poliție) și 101 puncte (specializarea poliție de frontieră) la admiterea din 2006, au absolvit cursurile și au depus jurământul de credință 416 elevi (327 agenți d poliție și 89 agenți de poliție de frontieră).

Media de absolvire a promoției 2006-2008 a fost 7,70. Primele două clase, din cele 19, au obținut media de absolvire 8,24, respectiv 8,16.

Din cei 416 de elevi, 40 au obținut rezultate excepționale la învățătură, media 10 – 37 agenți de poliție și 3 agenți de poliție de frontieră.

Din data de 01.07.2008, 67% dintre absolvenți își vor începe activitatea profesională pentru care s-au pregătit temeinic timp de doi ani la Inspectoratul General al Poliției din Budapesta iar 12% la Inspectoratul pentru situații de urgență. 2/3 dintre agenții polițiști de frontieră își vor desfășura activitatea tot în cadrul Inspectoratului General al Poliției din Budapesta.

Inspectorul general al Poliției Naționale din Ungaria, gen. Bence S. a amintit buna cooperare dintre cele două școli, concretizată, în repetate rânduri, în schimburi de experiență în domeniul organizării și desfășurării procesului de învățământ, vizite reciproce ale profesorilor în școlile partenere, schimb de elevi. S-a interesat de activitatea din școala noastră și a aflat cu această ocazie despre proiectul de finanțare a lucrărilor de reabilitare a clădirilor vechi și de construire a unui corp nou, proiect ce urmează să fie finalizat.

Inspectorul general a subliniat buna colaborare dintre Poliția română și cea maghiară, amintind cu încântare numele inspectorului general al IGPF chestorul principal dr. Nelu Pop și a adjunctului acestuia cms. șef Nelu Buda, dar și al inspectorului șef al IPJ Bihor, cms. șef Liviu Popa.

A fost un prilej bun pentru a reîntâlni delegația școlii cu profil ordine publică din Kosice, Slovacia, care și-a manifestat dorința de a vizita școala din Oradea, în vederea unui schimb de experiență pe linia formării inițiale a agenților de poliție de frontieră, întrucât aceștia urmează să pregătească, începând cu luna septembrie a.c., agenți și ofițeri de poliție de frontieră.

Cms. Șef Moldovan Gheorghe

DIN ACTIVITATEA NOASTRĂ

Pentru punerea în aplicare a activității prevăzute în planul operațional pentru anul 2008, în perioada 15.03-05.06.2008 un grup de lucru din cadrul Școlii de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea format din cms. șef Cora Liviu; cms. Boiț Cornel, scms. Moldovan Valerian, insp.pr. Pali Daniela, scms. Micheș Eugen, ag.pr. Rambu Cristian, ag. Cora Flavius și ag. Aștilean Adela, au desfășurat activități de promovare a carierei și imaginii școlii, în instituțiile de învățământ preuniversitar din municipiul Oradea, precum și în alte licee din țară.

Activitatea a avut ca obiectiv principal promovarea imaginii școlii, a condițiilor și criteriilor de selecționare a tinerilor pentru a candida la examenul de admitere, prezentarea competențelor pe care Școala le formează aspiranților la profesia de polițist de frontieră, în scopul creșterii numărului de candidați și atragerii unor elevi cu potențial de performanță ridicat și motivați intrinsec pentru profesia de polițist.

În acest context, a fost elaborată strategia pentru popularizarea ofertei educaționale pe anul 2008, care a fost publicată pe site-ul școlii și în rețeaua internă. În același timp s-a lucrat la conceperea și tipărirea unor materiale promoționale: realizarea unor D.V.D-uri cu

un documentar despre școala noastră pentru a fi prezentate elevilor de liceu în pauzele dintre ore; realizarea unor mape de prezentare, care să poată fi oferite participanților la activitățile desfășurate, realizarea unor pliante cu scurte informații utile, care să fie distribuite în licee elevilor; realizarea unui pliant format A3, atractiv, color, care a fost afișat la panourile de informare ale liceelor.

În municipiul Oradea promovarea s-a realizat în majoritatea instituțiilor de învățământ liceal, fiind planificate 2 licee în fiecare zi, timp de 2 săptămâni. Elevii au arătat un real interes pentru această profesie, au cerut informații suplimentare iar unii și-au depus dosarul pentru înscrierea în Școală.

De această activitate s-au ocupat agenți împreună cu elevi ai școlii noastre continuând promovarea și la alte licee din județul Bihor, respectiv din localitățile Salonta, Beiuș, Aleșd, Marghita și Ștei.

De asemenea au fost identificate un număr de 146 de licee cărora le-au fost trimise prin e-mail toate informațiile necesare.

Având în vedere că această activitate a fost apreciată de elevii din licee aflați în anii terminali, se impune continuitatea acestei activități și menținerea unor relații permanente care să asigure transparența ofertei educaționale a școlii noastre.

*Ag. pr. Rambu Cristian
Ag. Aștilean Adela*

IMPRESII DE CĂLĂTORIE...

EXPERIENȚĂ PE MELEAGURI ROMÂNEȘTI

Din cele mai vechi timpuri, ucenicii, învățăceii și-au format obiceiul să puncteze cursurile cu călătorii de studii, realizate dincolo de granițele țării lor.

Azi, tinerii din întreaga lume își manifestă dorința de a călători în străinătate, pentru a cunoaște, a învăța, a se perfecționa.

Așa și noi, un grup de elevi ai Școlii de Agenți ai Poliției de Frontieră „Avram Iancu” Oradea și colegii noștri de la Școala Medie de Ordine Publică din Miskolc, însoțiți de profesorii noștri cms. Bilan Maria, scms Zăpodeanu Dan și Kiss Etelka, am scris o altă pagină a Acordului de Parteneriat ce există între cele două școli încă din anul 2003. Unică, în felul ei!

Această experiență s-a concretizat printr-o extindere a cunoștințelor generale și de specialitate.

Călătoria noastră a avut câteva repere: Școala de Agenți de Poliție „Septimiu Mureșan”, de la Cluj, Aeroportul internațional de la Sibiu și orașul Sibiu, capitală culturală europeană în 2007.

La Cluj, domnul director adjunct, cms.

Rusu Gabriel ne-a prezentat școala și ne-a expus noul curriculum pentru seria 2007-2009. Fiind cazați în incinta școlii, am avut ocazia să facem schimb de experiență, opinii cu elevii acestei școli. Acest lucru ne-a fost benefic atât nouă cât și lor, dar și elevilor din Miskolc.

Tot dumnealui ne-a înlesnit o vizită „de lucru” la stadionul echipei CFR Cluj, „dr. Constantin. Rădulescu”, unde antrenorul Ioan Andone ne-a prezentat jucătorii, echipa managerială; am vizitat sala de conferințe de presă și sala VIP-urilor. Ce mai?! Chiar ne-am simțit

vedete în compania viitoarei campioane a României!

Și cum destinația noastră era orașul Sibiu, am pornit la drum. Călătoria a fost plăcută iar peisajul minunat. Iar la Sibiu am simțit parfumul unui oraș european, în gândire și în realizări.

Am călătorit cu autocarul, dar am avut impresia unei călătorii cu avionul, căci am aterizat fără probleme pe aeroportul internațional de la Sibiu. Gazda noastră, cms. șef Florin Tămășel, șeful Punctului de Trecere al Frontierei, ne-a expus situația operativă a aeroportului, proiectele de extindere, modul de lucru. A fost extrem de plăcut și de interesant; am avut prilejul să-i cunoaștem pe foștii elevi ai școlii noastre, iar domnul cms. șef Florin Tămășel a avut numai cuvinte de laudă la adresa acestor agenți. Am avut de asemenea ocazia

de a urmări cum se efectuează controlul documentelor căci, în timpul cât eram noi acolo, au aterizat două avioane. Urmărindu-le cum

IMPRESII DE CĂLĂTORIE...

se agită persoanele în jurul lor, gândul ne-a zburat la evoluția noastră în viață, care este asemenea

unui avion care decolează, adică ne desprindem și noi de sub aripa protectoare a părinților și încercăm să ne croim drum în viață, precum această „pasăre” metalică își croiește drum printre nori și la urmă aterizează fie așa cum și-a dorit, fie mai puțin plăcut pentru călători.

La recomandarea domnului director

Stanciu Ovidiu am vizitat Muzeul civilizației populare tradiționale Astra, unde, timp de câteva ore am călătorit în timp și am re trăit viața bunicilor noștri. Aici lumea rustică, creată de morile de vânt - care, poate datorită paletelor de la elice, nu grăbeau trecerea timpului, ci-l opreau în loc și ne crea o stare de beatitudine tocmai prin simplitatea lucrurilor și ne-a rupt pentru puțin timp de ritmul galopant al modernității, morile de apă - care ne duc cu gândul la poveștile pe care le citeam în copilărie și ne minunam de felul cum apa de pe

palette este ridicată spre înaltul cerului, ca apoi să se scurgă precum firele de nisip din clepsidră. Această imagine ne-a readus în memorie vremea când eram atât de naivi și credeam în căsuțele de turtă dulce. Această vizită ne-a încântat sufletul, nu numai nouă. Ci și colegilor noștri din Ungaria. Tot aici, în această lume mirifică a arhaicului, am făcut un popas și ne-am înfruptat din bucatele românești, iar unicul vin fiert „à la roumaine”, i-a încântat pe colegii maghiari.

Este îmbucurător să constăți că mai găsești astfel de locuri care păstrează încă lucruri de valoare și se străduiesc să-i facă pe oameni să nu uite lumea care a contribuit la crearea societății de astăzi.

A m
mai vizitat
Piața Mare,
gătită de
sărbătoare și
învăluită într-o lumină
magică,
Catedrala
ortodoxă,
impunătoare
prin măreție
dar și prin
liniștea pe
care o emana,
Biserica
Evanghelică,

aflată într-un uriaș proces de reabilitare. Îndepărtându-ne de acești coloși am ajuns în locul care a frânt inima multor doamne - Podul Minciunilor. Legenda spune că dacă vrei să vezi dacă persoana iubită minte atunci când îți promite ceva trebuie să o inviți pe pod și astfel se află dacă spune adevărul, căci în caz contrar, aceasta cade de pe pod.

Sibiul este un oraș aflat în centrul țării, așa spune că este punctul 0, de unde se deschid căi spre alte locuri frumoase, unice chiar în România și în Europa.

Sperăm că se vor mai organiza și alte asemenea excursii, căci mai sunt multe locuri de văzut și multe lucruri de învățat!

Elev Anda Blânda

EROU ȘI ÎNSEMN NAȚIONAL

Pentru că de cele mai multe ori suntem prea ocupați cu problemele mondene, se întâmplă să uităm de pământul nostru românesc, există totuși o zi în care mândria de a fi român se regăsește în sufletele noastre – ziua de 26 iunie - Sărbătoarea Drapelului României.

Și atunci, lăsăm pentru o clipă rutina și ne gândim la noi, ca personaje ce reprezintă această țară. Ne gândim la semnificația acestei zile. Cele trei culori nu sunt nu sunt doar simple culori, ci reprezintă întruchiparea patriotismului, a credinței și puterii, a faptului că nu suntem înstrăinați de rădăcinile noastre. Dovadă a acestui fapt este respectul cu care noi, elevii, privim înălțarea steagului în fiecare dimineață, când imnul național întregeste acest moment conferindu-i solemnitatea cuvenită.

Reunirea celor trei culori ale drapelului românesc – roșu, galben și albastru – are adânci semnificații istorice, exprimând continuitatea poporului român, legăturile permanente între românii de ambii versanți ai Carpaților, idealurile de unitate și independență care au ghidat neamul românesc de-a lungul întregii sale existențe.

În 1848 tricolorul a devenit însemnul național în Țara Românească, devenind principalul element constitutiv al drapelului de stat. Guvernul revoluționar, prin decretul nr. 1, din 14 iunie 1848, a hotărât ca drapelul țării să aibă „trei culori: albastru, galben și roșu”, iar pe pânză să fie înscrise cuvintele „Dreptate, Frăție”. O lună mai târziu, „văzând cu nu s-a înțeles încă cum trebuie făcute stindardele naționale”, decretul guvernamental nr. 252, din 13 iulie 1848, preciza din nou că „stindardele vor fi tricolore. Culoarele sunt: albastru închis, galben deschis și roșu carmin”. Ele vor fi dispuse vertical și vor fi aranjate în ordinea următoare: „lângă lemn vine albastru, apoi galben și apoi roșu fălăind”.

Adoptarea tricolorului ca drapel național a urmat tradiția luptei românilor pentru unitate și neatarnare. Este semnificativă, în acest sens, precizarea făcută în zilele revoluției de ministrul treburilor din afară al Țării Românești, într-o notă adresată lui Emin Pașa: „Culoarele eșarfului ce purtăm noi nu sunt de datină modernă. Noi le-am avut încă de mai înainte pe steagurile noastre”.

Înlăturat odată cu intervenția străină din toamna anului 1848, tricolorul va fi reintrodus ca drapel național la 1 septembrie 1863, de către Alexandru Ioan Cuza. El avea însă culorile dispuse orizontal, redate roșu, galben, albastru, dispuse orizontal și se va menține în această alcătuire până în anul 1867, când, punându-se din nou problema însemnului nostru național, comisia însărcinată cu stabilirea drapelului țării și-a însușit propunerea lui N. Golescu, fostul pașoptist, „ca culorile să fie așezate cum era la 1848”, adică vertical, în ordinea albastru, galben, roșu, care s-a păstrat până azi.

Sub acest tricolor a luptat și Avram Iancu, om al păcii, dreptății sociale și al bunei conviețuiri între

popoare. A luptat împotriva unirii provinciei românești Transilvania cu Ungaria. Coincidența, sau mai precis destinul, face să îl sărbătorim și pe acest erou sub umbra drapelului pentru care a luptat, adică în 24 iunie.

Patronul spiritual al școlii noastre, s-a născut la 24 iunie 1824 în localitatea Vidra de Sus, azi comuna Avram Iancu, județul Alba. A fost un copil plin de virtuți, gânditor și scurt la vorbă, cu o inimă sinceră și bună. A fost un elev și student eminent, iar matematica și istoria i-au fost materiile preferate.

După terminarea cursurilor juridice la Cluj, în anul 1845, cu cele mai alese aprecieri de atestare și cu calificativul „eminent”, s-a prezentat în fața Guvernului de la Cluj, pentru a fi primit ca practicant fără salariu. A fost însă respins de comisie, pentru că era plebeu, adică avea originea de nobil maghiar. În urma acestei nedreptăți, Avram Iancu s-a dus la Târgu Mureș unde, s-a înscris la „Tabla Regească” cu scopul de a se pregăti în meseria de avocat, pe care a și obținut-o în anul 1848. cu mult succes. La adunarea canceliștilor mureșeni de la „Tabla Regească”, ținută în 25 martie 1848, dată la care canceliștii unguri solicitau celor români semnăturile și acordul unirii Transilvaniei cu Ungaria, Avram Iancu, în prezența celor 300 de canceliști prezenți la adunare, a pronunțat pli de indignare: *„În numele neamului românesc resping mărimumozitatea voastră. Dreptul istoric are să se spulbere înaintea drepturilor omului. Spre rușinea veacului al XIX-lea am suferit robea îndelungată. Pretindem ștergerea sclaviei și egalitate perfectă sau moarte.”* În testamentul său, Avram Iancu și-a precizat idealul său în viață: *„Unicul dar al vieții mele este să-mi văd națiunea fericită, pentru care după puteri am lucrat până acum!”*

A fost unul dintre inițiatorii și organizatorii adunărilor de la Blaj din 30 aprilie, 15 – 17 mai, 15 – 23 septembrie 1848., precum și conducătorul cetelor înarmate de țărani și de mineri din munții Apuseni.

După înfrângerea revoluției, bolnav și adânc îndurerat de nedreptățile ce li se făceau țăranilor, a căror eliberare reală nu o putuse vedea înfăptuită, Avram Iancu a rămas printre moși în munții Apuseni.

În ultimele 2 decenii ale vieții sale a suferit de o boală psihică. A rămas în memoria urmașilor săi ca umblând din sat în sat și cântând din fluier. S-a stins din viață la 10 septembrie 1872 la Baia de Criș. A fost înmormântat la Țebea sub „Gorunul lui Horea.”

Astăzi încă îi mai simțim prezența aici în școala ce-i poartă numele. Să înălțăm așadar, un gând de respect spre cei care prin curajul lor, au apărut pământul sfânt românesc, precum și integritatea țării.

*Elev Hriscu Laura - Maria
Elev Lucaci Anca - Nicoleta*

„SĂ-I AJUTĂM SĂ SE SIMTĂ ÎN ROMÂNIA CA ACASĂ”

În 2001, cu ocazia celebrării a 50 de ani de la adoptarea Convenției de la Geneva din 1951 privind statutul refugiaților, Adunarea Generală a Națiunilor Unite a declarat data de 20 iunie ca Zi Mondială a Refugiatului. Cu această ocazie, mai multe țări ale lumii, printre care și România, organizează o serie de evenimente având ca scop promovarea imaginii refugiaților în societatea gazdă, dar și a culturii și tradițiilor din țările de origine. Anul acesta mesajul campaniei pentru Ziua refugiatului a fost „Să-i ajutăm să se simtă în România ca acasă”.

Conform Convenției Națiunilor Unite cu privire la Statutul Refugiaților, refugiatul este persoana care trăiește în afara granițelor țării al cărei cetățean este, care nu poate sau nu vrea să se întoarcă din cauza că are motive întemeiate să se teamă de persecuție datorită rasei, religiei, naționalității, afilierii la un grup social politic sau la doctrina politică. Recunoașterea calității de refugiat determină atribuirea unui statut legal și protecția Înalțului Comisariat pentru Refugiați al Națiunilor Unite (UNHCR).

În data de 20.06.2008, în Sala de consiliu a Școlii de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „AVRAM IANCU”, Oradea s-a desfășurat un simpozion cu tema „20 iunie - ziua mondială a refugiatului”. Activitatea s-a desfășurat la inițiativa conducerii școlii, unul din motive fiind acela că situația refugiaților și problemele cu care aceștia se confruntă sunt mai puțin cunoscute. Simpozionul a fost susținut de către comisar șef

Hotnoga Ionel – director adjunct pentru învățământ; comisar Boiț Cornel – profesor în cadrul Catedrei de Pregătire Juridică și subcomisar Moldovan Valerian – profesor în cadrul catedrei de Pregătire Specifică.

La activitate au participat o parte a elevilor școlii noastre, cadre didactice care au avut ocazia de a se informa asupra acestui domeniu destul de sensibil al refugiaților. Pentru organizarea și desfășurarea activității cadrele didactice ale școlii au realizat și prezentat materiale documentare despre semnificația acestei zile, ce înseamnă să fi refugiat, condițiile de acordare a acestui statut, pașii ce trebuie făcuți de un polițist de frontieră în momentul solicitării unei persoane de a obține statutul de refugiat etc. Un lucru inedit a fost prezența la activitate a domnului Salem A Hunadi și a fiicei acestui acestuia, persoane de naționalitate irakiană, care în prezent beneficiază de statutul de refugiat în România, stabilindu-și reședința în Oradea.

Domnul Salem A Hunadi a avut amabilitatea de a ne prezenta situația familiei sale, problemele care l-au determinat să părăsească țara natală precum și dificultățile pe care le-a întâmpinat până la acordarea statutului de refugiat în România.

De asemenea au fost expuse materiale, pliante și lucrări ce tratează problema refugiaților, statistici ale anului 2007 privind refugiații la nivel mondial.

Menționăm că în această perioadă școala trece printr-un amplu proces de reabilitare, din fonduri europene, care se va finaliza în acest an iar următoarea activitate cu un număr mai mare de participanți se va desfășura în noile spații, unde vom beneficia de toate dotările unei săli multifuncționale.

Ag. pr. Rambu Cristian
Ag. Aștilean Adela

Vivre ensemble
la
diversité

Trăim într-o lume complexă, marcată de importanța dialogului între culturi, de nevoia de a ne înțelege idealurile și de a învăța să ne acceptăm diferențele: Diversitatea culturală a Europei este în continuă creștere. Extinderea Uniunii europene, modificarea dreptului muncii și mondializarea au sporit caracterul multicultural al multor țări, completând numărul de limbi, religii, grupuri etnice și culturi de pe continent. Astfel, dialogul intercultural are de jucat un rol din ce în ce mai important în ceea ce privește întărirea identității europene. 2008 va reuni cetățenii Europei cu ocazia Anului european al dialogului intercultural.

„Împreună în diversitate” - acesta este sloganul campaniei de promovare demarate la 4 decembrie. La lansare au fost prezente diverse personalități care vor asigura promovarea evenimentelor din acest an peste tot în Europa. Printre acestea se numără și scriitorul brazilian **Paulo Coelho** și câștigătoarea ediției din acest an a concursului Eurovision, Marija Šerifović; regizorul român **Radu Mihăileanu**, compozitorul **Damian Draghici**, profesorul universitar **Andor Horváth**, **Ovidiu Pecican**, prozator și eseist, istoric, publicist și traducător și **Sandra Pralong** președinte Synergy Communications sunt ambasadorii României pentru acest eveniment.

Anul european al dialogului intercultural recunoaște că marea diversitate culturală a Europei reprezintă un avantaj unic. Ea încurajează toți cetățenii europeni să exploreze avantajele patrimoniuului cultural, extrem de bogat și o deschidere către diferitele tradiții culturale.

Un recent sondaj Eurobarometru arată că majoritatea europenilor salută decizia celebrării dialogului intercultural la nivel european. Trei

sferturi dintre aceștia consideră că persoanele care provin din medii diferite aduc o contribuție importantă la îmbogățirea vieții culturale a unei țări.

Comisarul pentru cultură Ján Figel' recunoaște că multe din cele mai mari provocări cu care se confruntă Europa au la bază relațiile interculturale: „Anul european al dialogului intercultural 2008 ne oferă o ocazie importantă de a căuta soluții pentru ameliorarea dialogului nostru intercultural și a relațiilor noastre.”

Lansarea a fost o ocazie de a prezenta cele șapte proiecte reprezentative selecționate pentru finanțare pe parcursul anului. Acestea acoperă o tematică variată, cum ar fi cultura urbană, artele populare, participarea tinerilor, migrația, mass-media, punerea în comun a inițiativelor locale, proiecte video și activități în comunitățile de imigranți. Pe lângă acestea, Comisia va sprijini 27 de proiecte naționale, câte unul în fiecare stat membru al UE.

A fost creat un site internet special care va servi drept spațiu european pentru dialog intercultural. Se speră că acesta va servi la crearea de rețele între părțile interesate, precum și la împărtășirea celor mai bune practici. Până în prezent, s-au înscris 500 de persoane și organizații.

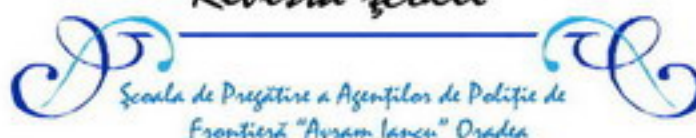
Manifestările vor fi organizate de-a lungul anului 2008 în toate cele 27 de state membre ale UE. La Bruxelles vor fi organizate șase mari dezbateri pe următoarele teme: artă și patrimoniu, dialog interreligios, imigrație și integrare.

Scms. Kiss Etelka

Vivre ensemble
la
diversité

Revista școlii

PERFORMANȚE ARTISTICE

În perioada 16 - 19.06.2008, s-a desfășurat la Școala de Agenți de Poliție „VASILE LASCĂR” Cluj - Napoca. Festivalul Cultural Artistic al Studenților și Elevilor din Instituțiile de Învățământ ale MIRA., ediția a XII-a 2008.

Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră „Avram Iancu” – Oradea a fost reprezentată de un număr de 8 elevi selecționați pe aptitudini și performanțe artistice individuale. În urma unei pregătiri intense au participat la cele 6 secțiuni incluse în Regulamentului de organizare și desfășurare a festivalului:

- muzică ușoară
- muzică folk
- muzică populară
- recitare
- umor – monolog satiric sau scenetă
- creație literară: poezie, proză scurtă și articol de presă.

Elevii au obținut locul cinci în clasamentul general, la diferență foarte mică față de școlile clasate pe primele patru locuri, cu 6 premii individuale, după cum urmează:

- Locul II –muzică folk elevul Környei Walter care, acompaniat de Lucaci Anca și Mihai George a prezentat cu o creație proprie a cărei originalitatea a fost apreciată în mod deosebit

- Locul II - creație literară realizată, pe secțiunile propuse, de elevii: Hriscu Laura „ VISE” -poezie, Călina Valentin „Cerșetor”- proză scurtă și Blânda Anda „ Etnia, un impediment în calea viselor?” - articol de presă

- Mențiune- muzică ușoară și populară, eleva Lucaci Anca și Grupul umoristic format din elevii: Crețu Laura, Hriscu Laura, Demian Adrian, Vuță Anamaria și Mihai George.

Din punctul de vedere al organizatorilor juriul a fost format din profesioniști din domeniile muzicii și teatrului. Dar nu și din punctul nostru de vedere!

Cu această ocazie mulțumesc conducerii școlii profesorilor pentru sprijinul și înțelegerea acordată, agenților de la formațiunea de muzică și tuturor elevilor implicați în realizarea acestor performanțe.

Insp. Bondar Monica

ȘTIATI CĂ...

- Cel mai mic cal din lume are numai 43 de centimetri înălțime, 2,5 kilograme și a fost înregistrat în Cartea Recordurilor.
- Există un mic peștișor "înarmat" cu un ac ascuțit, care e unul din dușmanii cei mai mari ai rechinului și asta deoarece în momentul în care este înghițit de rechin străpunge cu ajutorul acului pânțele acestuia pentru a ieși în libertate, ca urmare, rechinul moare.
- În ultimii 4000 de ani nici un animal nou nu a fost domesticit.
- Bebelușii se nasc fără oasele genunchilor care apar abia la vârsta de 2 - 6 ani.
- Nucșoara este extrem de otrăvitoare când este injectată intravenos.
- Trei monede de 25 de cenți, patru de 10 și 4 penny înseamnă 1,19\$. Dar deasemenea înseamnă și cea mai mare cantitate de bani în monede fără a putea da restul la 1 dolar.
- Michael Jordan câștigă mai mulți bani anual de la Nike decât toți angajații Nike din Malaysia la un loc.
- În marele incendiu din anul 1666, jumătate din Londra a fost arsă, însă doar 6 oameni au fost răniți.
- Einstein nu a putut vorbi fluent până la vârsta de nouă ani. Părinții lui credeau că ar fi retardat.
- Unul din motivele pentru care marijuana este astăzi ilegală este că în anii 1930 cultivatorii de bumbac au protestat împotriva cultivatorilor de cânepă, ei considerând acest lucru competiție. din punct de vedere chimic, nu creează aceeași dependență ca nicotina, alcoolul sau cofeina.
- Sunt necesari circa 2,3 litri de apă pentru a fierbe macaroane și cam dublul acestei cantități pentru a curăța cratița.

IDEI FĂRĂ FRONTIERE...

DODECALOGUL POLIȚISTULUI

Dacă noul* Cod de etică și deontologie al polițistului este „biblia” funcționarului MIRA, atunci articolul 6, care expune cele douăsprezece principii ce ghidează conduita profesională a acestuia (legalitatea, integritatea morală, respectul, prioritatea interesului public, loialitatea etc.), ar putea fi numit „dodecalogul” polițistului.

Un lucru este sigur: acest dodecalog sună bine. Are alura unui proiect paideic ambițios, dar indispensabil, și conține *in nuce* premisele teoretice ale unei copernicane răsturnări deontologice. Chestiunea care mă preocupă însă este următoarea: ce trebuie făcut pentru ca acest dodecalog, dincolo de incontestabile, dar sterile delicii acustice, să producă efectele pragmatice scontate?

E greu de spus în ce măsură includerea unor teme de etică și deontologie în programele de pregătire continuă, parcurgerea unor module de instruire, organizarea de colocvii și dezbateri sau alte modalități de multiplicare a cunoștințelor și-ar putea atinge ținta. Rezervele țin, pe de o parte, de faptul că există riscul unei abordări superficiale, formale: încă o activitate care trebuie bifată într-o agendă și așa prea încărcată! Pe de altă parte, caracterul special al acestor teme face inoperante anumite modalități tradiționale de abordare. Ceea ce se vizează în fond nu este simpla familiarizare cu niște termeni și probleme de etică și deontologie (lucru care, oricum, nu e de lepădat), ci apropierea fecundă a unor valori, (re)modelarea sistemului atitudinal sau, cu o formulă nu lipsită de oarecare doză de malițiozitate, reprogramarea morală. Numai că tentativele de resetare atitudinal-valorică sau de recentrare axiologică stârnesc aprige opoziții, pentru că lovesc nu doar în ceea ce știe sau are individul, ci, dureros, în ceea ce el este.

Adevărurile morale sunt acelea pe care toată lumea le știe. Și asta le face prea puțin interesante. Iar cel care se încumetă să vorbească despre ele se expune riscului de a relua, patetic și neconvingător, platitudini agasante și exortații fără rezonanță, chiar și atunci – sau mai ales atunci – când argumentări savante și conceptualizări rafinate sunt reunite într-un discurs sterp, lipsit de fior etic, dezangajat. Atunci, spre ce tip de discurs ar trebui să ne îndreptăm atenția pentru a putea spera să iscăm o frământare roditoare, să transmitem o neliniște încărcată de promisiuni?

Păcătuim, cred, printr-un atașament rudimentar față de căile bătătorite, printr-o grijă aproape pioasă, nereflectată, de a conserva structurile intelectuale și practicile discursive moștenite. Avem oroare de tot ce a m e n i n ț ă r e c t i t u d i n e a canonică și am dezvoltat un complicat mecanism de rezistență la nou. Ignorăm însă faptul că fidelitatea față de tradiție nu își găsește expresia desăvârșită decât la capătul unor iscodiri pasionate și îndrăznețe, ce eliberează energii latente, izvoditoare de sensuri și forme noi – o redescoperire creatoare a tradiției. Ceea ce îi lipsește discursului cu care suntem obișnuiți este un anume tip de sfială, semnul inconfundabil al unei abordări de o delicată franchețe; o autoironie salutară ce temperează elanurile moralizatoare și patosul reformator; o detașare lucidă care prezervă spiritul problematizant, dilematic și garantează dreptul la replică.

Avem nevoie, așadar, nu de un catehism deontologic care are răspunsuri definitive la toate întrebările, ci de o formulă discursivă slabă, ce nu ezită să-și mărturisească, fără ostentație însă, sincopile. Una care înaintează prin aproximări succesive, riscând uneori câte o „deontologumenă” sau, de-a dreptul, o erezie deontologică, dar rămânând, mai presus de toate, fidelă ideii de a nu sacrifica ambiției de a converti spiritele la adevăruri străine bucuria senină a căutării oneste.

Ag. Dobai Alin

* Apărut încă în vara lui 2005, Codul de etică și deontologie al polițistului va rămâne „nou” atâta vreme cât principiile și normele pe care le statuează nu vor fi fost integrate armonice în sistemul de valori al polițistului și convertite în mobiluri interne ale acțiunii sale.

UN COPIL PĂRĂSIT...

Mergând ușor pe stradă
Aseară am zărit,
Un copil fără mamă
Și de toți necăjit...
M-am apropiat și l-am întrebat
De ce plângi, copile?
Ce ți s-a întâmplat?
Copilul, atunci, capul și-a plecat.

Niciodată n-a primit
Nicio mângâiere,
Toată lumea l-a urât
Toți l-au chinuit...
N-a primit o îmbrățișare
Toți l-au călcat în picioare,
L-au tot alungat mereu
Și i-au făcut numai rău

Despre mama lui n-a vrut
Un cuvânt să scoată,
Probabil... nu știa de mai trăiește
Sau dacă e moartă.
Chiar de a trăit pe stradă
Părăsit de a lui mamă,
Sincer... nu e vina lui
Că e-n grija nimănui.

Era singurel demult
Fără nicio soartă,
Iar de a cerșit în viață
A făcut-o să trăiască.
Am încercat să-l ajut
Și de el să mă apropii,
Nu am vrut nimic decât
Să-l văd fericit o zi...

Elev Răducu Aura

CHIPURI DEMASCATE

Urmașii de părinți, copiii s-au născut
Sunt descendenți ai lor, comori sunt pe pământ
Cu suflete curate și inimi iertătoare
Te-ajută ca să crești și să mergi pe picioare.

Copilăria îl ajută să se transforme-acum,
Într-un bătrân cu suflet ce-adulmecă în drum
Parfumul tinereții, păstrat în împrejurii
Și amintiri pierdute ce ies din priviri.

Timpul rămâne martor, la tot ce s-a întâmplat,
Ce e și ce va fi într-un viitor sperat
Sub masca inocenței se-ascunde chipul lui
Dar sufletul rămâne, pășește-n urma lui.

Speranța îl îndeamnă să-și amintească, acum,
De clipele frumoase, ca o cenușă, scrum,
Păstrată în cazarmă, în tihna nopților
Nemărginită-n suflet, pe timpul zilelor.

DESTIN

În orizontu-ndepărtat, în marea cea adâncă,
Priveliștea se năruie, se sfarmă ca o stâncă.
Tot ce a fost cu grai, cu vlagă și speranță
S-a dus de pe pământ, e într-o altă viață.

Ce ceas ucigător, el, timpul, l-a predat,
A tot bătut în taină, de lume a uitat
Ce crudă este viața când cronometrul bate,
Între prezent și viitor speranța ta se zbate.

Nu știi ce drum s-apuci, ce cale să urmezi
În urmă să privești, ți-e frică, c-ai să pierzi,
O șansă ți-a rămas, nu ți se pune-n cale
E timpul s-o găsești, să faci o faptă mare.

Nu te salvezi pe tine, salvezi o lume-ntreagă,
Și e frumos să vezi că totul prinde vlagă.
Ce-a amuțit, acum grăiește, norii s-au risipit
Pentru o clipă ai senzația, de parcă ai lipsit.

Elev Harapu Maria

Răsuflarea grea a bărbatului înfiora aerul dintr-un colț mizer al gării. Între scaune un maldăr de carne zăcea sub lumina electrică a neanelor. Nici paznicii care-și făceau agale rondul nu-i dădeau șanse de a rezista până dimineată.

Un aer bolnăvicios tremura de pe buzele ființei. Pereții plini de mușegai păreau că se continuă cu ființa acoperită de un preș murdar. Un câine se ghemuise lângă el pentru a scăpa de frigul nopții.

Un suspin înfioră tavanul de sticlă și omul se chirci asemenea unui fetus. Își duse încet mâna sub cap și lacrimi mari îi scăldară obrazul sec. Sub firele de lacrimi ochii își recapătă forma și culoarea proprie unui om. Încet, izvorul seca și vâlul de plumb i se așeza peste privire. Pleoapele se lăsau spasmodic pentru ca lumina să nu chinuie prea mult ochii nefericitului. Părul răvășit și murdar acoperea o frunte brăzdată de riduri neregulate, semn sigur al nefericirii.

O șoaptă de mormânt otrăvea plămânii și măruntaiele bărbatului. Vocea se frânsese în alte suspine isterice ce îl făcură să cadă într-un somn chinuit ce se întrepătrundea cu agonia materiei. Din tavan, neonul, un ochi alungit, privea hipnotizant muribundul.

O pală de vânt izbi trupul dezgolit de fiorul vieții. Răcoarea veni imediat, odată cu vârtejuri de praf și îmbrățișă carnea uscată, cu voluptatea unei femei dezlănțuite. Un nou tremur agită bărbatul și irezistibil ochii i se fixară pe neonul din tavan. Lumina îi pătrundea dureros orbitele. Durerea izbucni din spatele ochilor unde parcă se rupseseră nervii pentru a-i ține trează atenția. Brusc, durerea i se curmă dar ochii uscați rămăseseră imobili. Lumina electrică îi învălui mintea și plămada vieții i se așternu în mintea chinuită. Disperat încerca să-și lase prinsă mintea în trecut ca într-o altă realitate. Simțurile-i de mult atrofiate vibrau din nou în fragmentele minții lui. Puținele lucruri fericite erau destinate captării unor speranțe ce îi arătau că alți oameni sunt fericiți în flecare zi. Fericirea lui se zdrobea fatal de prima ocazie și sufletul i se îneca într-o amărăciune aproape organică. Unii scăpau în băutură cu tot sufletul lor, el nu reușea decât să geamă muribund.

Și totuși, simțea că ideea morții îi străpunge creierul surescitat. Dorea să mai pătimească în trecut, știa că ar mai fi putut totuși trăi, s-ar fi putut mișca, acum poate ar fi putut să se bucure. Era cumplit ceea ce trăia: o existență dusă în mizeria societății, chinuit de vini ce nu fuseseră ale lui și totuși nimic nu egala angoasa morții. Subteranele orașului, de fapt ale unei întregi societăți se confundau cu propriile subterane mentale. Dar nici una nu era atât de adâncă asemenea, morții. Încă un fior îl străbătu și-i răsări un gând negru - viața lui nu fusese decât o continuă agonie fizică? Dacă toată viața stătuse în acel colț și îi trecuseră prin cap fragmentele unei minți ce se descompunea patologic? I se părea că acum trăia cu adevărat. Amintirile cădeau ca niște coji de pe sufletul lui. Brusc avu o clipă de luciditate: se văzu în mormânt, pământul se rostogolea peste el. Gustul de țărână îl avea în gât. Apăsarea parcă trecea prin el și încercă sentimentul descompunerii totale în haos. Auzi strigând pământul după ființa lui. Încercă o violentă ridicare, dar pârgurile trupului se rupseseră și fața îi lovi podeaua.

Realiza slăbiciunea și gândi la tensiunea din podeaua ce-l susținea. Aștepta ca totul să se prăbușească cu el și în el. Un lucru, gândi că-i mai rămăsese. Dar luciditatea îi pieri subit și iarăși mintea i se confundă cu trupul schilodit. Gemu, și câinele se ghemui mai mult în el.

Nu știa cât timp zăcuse, dar se trezi cu o durere în creier. Mâna i se crispă pe piept. Inima bătea speriată, ca un ciocan, în pieptul lui uscat, ciocan ce-i făurise arhetip din resturi. Începea din nou să plângă cu sughițuri. Lacrimile se amestecau cu praful pardoselii. Ochii lui uscați de lumina palidă a neonului prinseră din nou viață. Nu-și putea mișca trupul, dar plânsul îi zguduia spasmodic ființa. Realiză ceea ce uitase: singurul lucru era să îmbrățișeze moartea. Lucid și poate demn. O viață întreagă nu învățase cum să accepte moartea, deși se plimbase printre atingerile ei. Atenția i se concentrase în piept, în inimă. Plângea în continuare într-o părăsire de sine, ca un copil. Lacrimile i se amestecau în gură de parcă descompunerea începea din ochi. Trupul i se cutremură și înțelese că poate asta trebuia să facă tot timpul, să plângă. O viață în lacrimi trebuia să ducă, ca un ascet al umilinței.

Aștepta moartea cu sete, o invoca și i se oferă într-o voluptoasă deznădejde. O suscitare nervoasă puse stăpânire pe el, se ridică și se prăbuși cu toate forțele sleite. Se lăsă moale și simți cum se contopește cu pământul. Măinile i se chirciră. Dar moartea lui avea să fie anunțată de cel care i-a fost alături. Câinele, singurul martor al sfârșitului, urlă puternic când ultima picătură de viață se scurse din venele uscate ale cerșetorului. Parcă ar fi anunțat divinitatea să-și deschidă brațele pentru un suflet chinuit, ce o viață întreagă a tânjit după o fărâma de fericire.

Elev Valentin Călina

ETNIA, UN IMPEDIMENT ÎN ÎNDEPLINIREA VISELOR?

Lumea este un cocktail format din diverse etnii, religii, confesiuni, convingeri, orientări. Acest amalgam este întâlnit și în Școala de Pregătire a Agenților Poliției de Frontieră constituit din moldoveni, ardeleni, olteni, ortodocși, catolici, români, rromi, sași. Toate aceste prezențe alcătuiesc efectivul de elevi al școlii.

Respectarea drepturilor omului este principiul care stă la baza activității instituției pe care o reprezentăm și care acordă șanse egale tuturor să devină elevi sau funcționari publici în cadrul școlilor ori a instituțiilor Poliției de Frontieră.

De această oportunitate au profitat și elevele de etnie rromă, Popa Andreea și Ureche Alexandra, care, au reușit să promoveze toate probele examenului de admitere.

Ele au fost deschise provocării de a dezvălui din trăirile, ambițiile și greutățile lor, în lupta pentru integrare.

Ce v-a determinat să optați pentru această școală?

Andreea: - Statutul pe care ți-l oferă această școală după absolvire și dorința de a purta uniforma, care pentru mine reprezintă atitudine, respect, încredere.

Alexandra: - Siguranța unui loc de muncă, statutul financiar și chiar acest domeniu polițienesc, care reprezintă pentru mine un domeniu nou, o provocare. Este un domeniu bine organizat, cu principii bine definite.

În general în familiile de rromi, copiii nu prea au acces la instituțiile de învățământ. În familiile voastre mai este încă acest aspect real? Se mai respectă tradițiile rrome?

Andreea: - În familia mea, de câteva generații încoace, nu se mai respectă tradițiile specifice și nici măcar nu au fost transmise ca și cunoștințe generale. Așa că familia mea este la fel ca și o familie de români.

Alexandra: - Cunosc tradițiile, dar nu se mai respectă, fiind considerate învechite și care nu mai au aplicabilitate în zilele noastre pentru că, atât femeia cât și bărbatul, sunt egali în drepturi.

Ați întâmpinat dificultăți, ați fost discriminați în această școală datorită etniei voastre?

Andreea: - Nu am avut parte de discriminare, de marginalizare, nici din partea elevilor, nici a profesorilor.

Alexandra: - La început, pentru că nu mă cunoșteau, colegii erau rezervați față de mine, în special băieții. Dar în ceea ce-i privește pe profesori, aceștia nu au făcut diferențiere între mine și colegii mei. Oamenii, atunci când aud de rromi, le pun binecunoscuta etichetă, și nu se gândesc la lucruri bune. Pentru a cunoaște un om este nevoie de timp. Chiar dacă ești rrom, poți avea aceleași calități intelectuale, comportamentale ca și ceilalți.

Considerați un lucru bun, încurajator, faptul că li se acordă și rromilor șansa de a urma o astfel de școală?

Andreea: - Da, pentru că rromii sunt și ei oameni, cu aceleași drepturi ca toți ceilalți. În familiile de rromi actuale, care au evoluat, accesul la cultură și educație nu mai este o problemă. Copiii sunt chiar încurajați să participe la învățământul de stat.

De exemplu, părinții mei au fost alături de mine atunci când mi-am ales acest drum în viață și m-au sprijinit atât emoțional cât și financiar, m-au încurajat să-mi îndeplinesc visul.

Alexandra: - Consider că este o modalitate bună de a schimba mentalitatea deja formată în ceea ce privește etnia rromă și de a demonstra faptul că suntem capabili să ocupăm funcții înalte, care până nu demult erau destinate numai altora și că avem aceeași dorință de afirmare și de realizare atât pe plan personal cât și pe plan profesional. Sunt rromi care s-au afirmat și au demonstrat că sunt capabili, cum ar fi Mădălin Voicu, Marius Mihalache. Rromii încearcă să se afirme nu doar pe plan muzical sau artistic, ci și prin intelectul pe care îl au, dau nu au avut șansa să îl valorifice pentru că nu puteau să se școlarizeze datorită tradiției sau reticențelor din partea instituțiilor educative.

Cum ați vrea să acționeze cei din jur în prezența voastră?

Andreea și Alexandra: - Să se comporte normal, să fie civilizați, să nu facă aluzii, să fie deschiși la cunoașterea persoanei, să nu ne catalogheze de la început fără a încerca să ne cunoască, să renunțe la ideile preconcepute, existente, să nu se lase influențați de părerile celorlalți.

Ținând cont de programul pe care îl aveți, activitățile școlare și nu numai, aveți vreo urmă de regret că ați ales această carieră?

Andreea: - Deși mi-a fost greu să mă acomodez, nu regret că am ales această profesie, deoarece pe viitor voi avea numai de câștigat.

Alexandra: - Nu regret pentru că a fost alegerea mea, am știut că la început, îmi va fi greu să mă acomodez într-un colectiv cu personalități diferite, dar am reușit să mă adaptez. Pentru acest lucru trebuie să le mulțumesc și profesorilor, care sunt deosebiți, modele demne de urmat, care, de la început, au înțeles că avem nevoie de o perioadă de acomodare la ritmul vieții din școală, cu colectivul de elevi.

Aveți vreun sfat pentru cei care vor să-și încerce norocul în această școală?

Andreea: - Să aibă curajul să încerce, neavând au nimic de pierdut.

Alexandra: - Să nu pornească la drum cu concepția că, dacă sunt rromi, nu au nicio șansă, pentru că toți suntem egali; să nu se descurajeze și să nu se lase descurajați, să aibă încredere, să persevereze și să facă sacrificii pentru a se pregăti; să ceară sprijinul părinților iar aceștia să le respecte opțiunea.

Andreea și Alexandra: - Știm că pentru sesiunea din august sunt tot două locuri, așa că pe cei care vor veni din toamnă îi vom sprijini și încuraja pentru a se acomoda mai ușor decât noi.

Andreea și Alexandra: - Noi le urăm celor ce vor candida la examenul din vară mult noroc, să aibă încredere în ei, pentru că fiecare are șansa lui!

Elev Anda Blânda

CAMPIONATUL SPORTIV AL M.I.R.A.

În perioada 13 - 16.05.2008, școala noastră a participat la Campionatul sportiv al instituțiilor de învățământ din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, organizat de Școala de Pregătire a Agenților de Poliție "Vasile Lascăr", Câmpina.

În frunte cu șeful de lot, subcomisar Ilea Sorin, elevii noștri au participat la probe ca: judo, viteză, rezistență, cros, săritura în lungime, aruncarea mingii de oină, fotbal tenis, tenis de masă și tir.

Dat fiind faptul că lotul a fost format doar din 20 de elevi și nu am avut participanți la toate probele, rezultatele obținute au fost mulțumitoare.

Ne-am întors victorioși, cu o medalie de argint și cinci medalii de bronz. Acestea au fost obținute pe categorii, astfel:

- Tir: - individual feminin - locul II - Elev Zaharescu Raluca - Loredana
- individual masculin - locul III - Elev Călina Valentin
- Viteză: - locul III - Elev Nechitoaia Monica
- Judo: - categoria + 60kg - locul III - Elev Ianos Andreea
- categoria - 60kg - locul III - Elev Sârca Laura
- categoria 60 kg - locul III - Elev Căpruciu Valentin

În clasamentul final pe școli, am ocupat un binemeritat loc IV, ceea ce ne-a făcut să sperăm că anul viitor cu puțin efort vom urca pe podium.

Competiția s-a încheiat cu festivitatea de premiere, urmată de focul de tabără și discotecă în aer liber, unde participanții au avut ocazia să se cunoască și în altă postură decât cea de adversari.

La întoarcere am profitat de ocazie și am vizitat Castelul Peleş, considerat unul dintre cele mai frumoase din România și din Europa. Construit între anii 1875 și 1883,

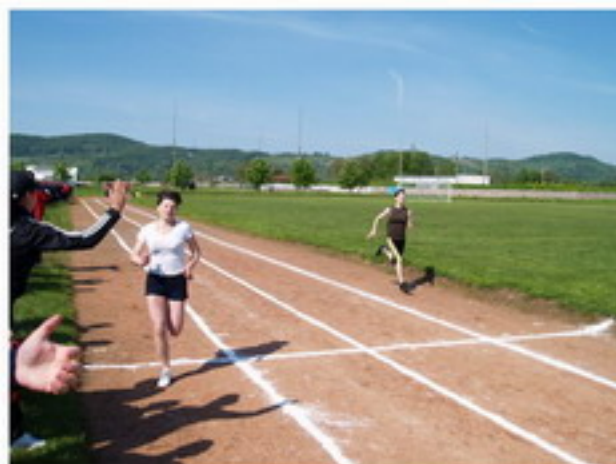
Castelul Peleş este un important reper din zona Valea Prahovei. Inițial reședință regală de vară (până în 1947) castelul a fost construit de Carol I de Hohenzollern - primul rege al României.

În prezent, adăpostește un valoros muzeu cu ample colecții de picturi, sculpturi, armuri, covoare, mobilă, tapiserii,

statuete, obiecte de ceramică, vitralii, elemente de veselă din aur, argint și porțelan.

Sălile de arme sunt de remarcă, ele cuprinzând o bogată colecție de peste 4000 de piese europene și orientale, din secolele XIV - XVII. Panopliilor li se adaugă o suită de armuri germane și o prețioasă armură completă de cal și cavaler, de tip maximilian, unică în România.

Elev Zaharescu Raluca - Loredana

MONȘTRII SACRI AI MUZICII

La început a fost întuneric...Pe urmă a fost „lumina”...Apoi a urmat MUZICA!!!

Muzica este peste tot, în diferite forme : modernă, clasică, folclorică, jazz, rock... Ea ne înconjoară și nimeni nu îi poate rezista.

O putere magică pentru popoarele primitive, anticii îi atribuiă muzicii puteri extraordinare: vindeca bolnavii, aducea ploaia, îmblânzea mânia zeilor. Era în inima numeroaselor legende.

Iar legendele despre care vrem să vă vorbim se petrec începând cu anii '40...

Rock' n roll-ul este un gen muzical care își are originile în statele unite, și s-a răspândit rapid în întreaga lume. Acest gen muzical a luat naștere prin fuziunea muzicii gospel, folk, country, și mai ales blues. Unul din

reușitele acestui gen a fost acela de a elimina barierele rasiale care existau între populația afro-americană și cea albă.

Nirvana

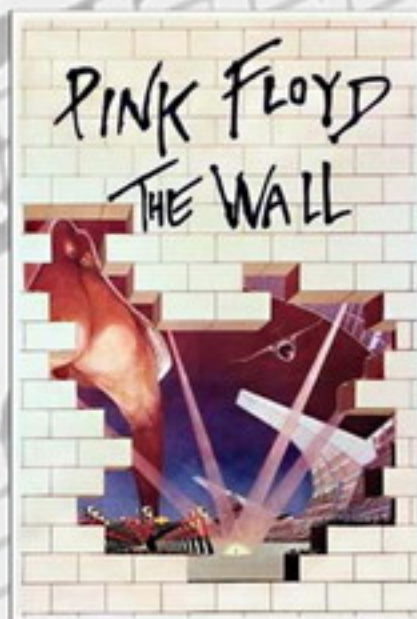
Unul dintre primii zei ai rock 'n rollului este Chuck Berry, care a scris celebrele piese "Johnny B. Good" și "Twist". De asemenea alți mari artiști ai genului au fost: Jerry Lee Lewis, Roy Orbison, Little Richard și, evident, Elvis Presley.

Blues-ul este de o expresivitate uimitoare, este muzica sufletului...Primii interpreți ai acestui gen au fost afro-americanii., gen răspândit mai ales în orașele Detroit, Chicago, St.Louis.

B.B. King, Eric Clapton, Muddy Waters , John Lee Hooker, Big Bill Broonzy, T. Bone Walker sunt doar câțiva dintre reprezentanții de seamă ai acestui gen.

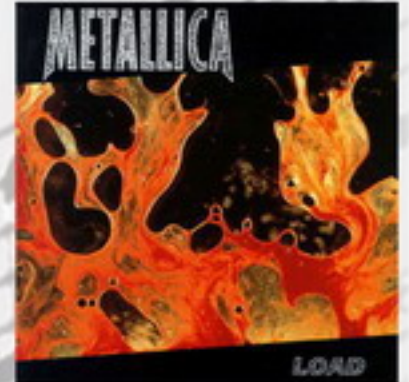
În anii '60 a avut loc o explozie culturală în ceea ce privește muzica.Datorită unor evenimente sociale în America, a apărut **Rockul Clasic**. Deși vorbim despre un gen muzical artiștii generației '60 aveau stiluri complet diferite. Spre exemplu, stilul ușor și melodic abordat de cei de la The Beatles este diferit de stilul psihedelic și, oarecum agresiv, abordat de Jimmy Hendrix sau de stilul "hippie" al celor de la Jetro Thull, The Doors sau

Bob Dylan. Această muzică era o formă de protest pentru :libertatea de exprimare, încetarea războiului(Vietnam), drepturi egale ș.a. De asemenea, a avut loc popularizarea muzicii britanice în S.U.A.. Unul dintre cele mai

importante evenimente din această perioadă a fost Woodstock.

În anii '70 a început metamorfozarea rocku-ului clasic spre hard rock, chiar și heavy metal. **Hard-rock-ul** este o combinație între rock n' roll și rock-ul psihedelic. Majoritatea formațiilor de hard- rock au în componența lor, pe lângă cântăreț, basist și toboșar, 2 tipuri de ghitară: ghitară solo și ghitară ritmică, ritmurile melodice fiind mai agresive sau mai energice. Iată câțiva dintre cei mai consacrați artiști ai acestei perioade: Led Zeppelin, Ac /Dc, Deep Purple, Kiss, The Rolling Stones, Alice Cooper etc.

Tot în această perioadă a apărut și genul **heavy metal**. Acesta este stilul celei de a doua generații a grupurilor hard rock. Apare moda hainelor de piele bătute cu ținte de metal, a podoabelor din lanțuri. Nivel sonor considerabil, abundența de efecte la chitară, vocea în forță, crează o stare artificială de tensiune. Reprezentanți de seamă al acestui gen sunt: Led Zeppelin, Black Sabbath, Van Hallen, Judas Priest, Motley Crue, Scorpions, Radiohead. De asemenea, unii din cei mai talentați artiști au început să cânte tot în această perioadă: Pink Floyd, Queen, Lynyrd Skynyrd, Robert Palmer.

În anii '80 are loc o expansiune a heavy metalului și a rockului, anii 80' fiind considerați **anii metalului**. A apărut o largă gamă de formații și stiluri noi, apropiate de rock și metal: Aerosmith, Iron Maiden, Metallica, Megadeth, Slayer, Guns n'Roses, Skid Row, Def Leppard, Yngwie J. Malmsteen, Ozzy Osbourne, Twisted sister, Anthrax, Overkill, Sepultura, Manowar, Helloween.

În anii '90 are loc apariția **grungelui**, **Nu-metalului**, **Rock alternativ** și a **rockului/metalului symphonic**.

Grunge-ul e o combinație între punk-rock și heavy-metal, caracterizat prin sunete de ghitară distorsionate, versuri pline de furie și apatie. A fost promovat de:Nirvana, Alice in chains, Pearl Jam , Soundgarden.

Nu-metalul combină grunge-ul cu alternativ rock/metal, hip-hop, funk, promovat de Rage Against The Machine, Korn, Deftones.

Desigur, trebuie să amintim de unii dintre cei mai importanți artiști români: Phoenix, Celelalte Cuvinte, Compact, Pasărea Colibri, Iris.

Pentru a-i cita pe cei de la Pasărea Colibri:"Ține minte, sfârșitul nu-i aici!"

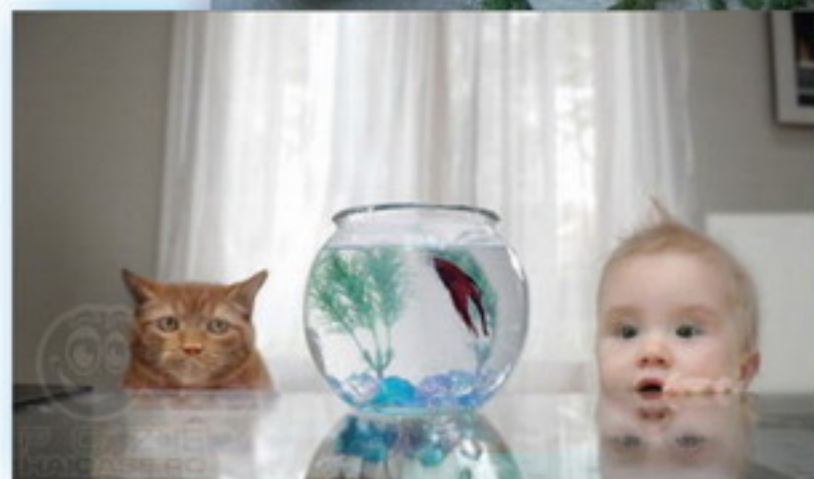
Elev Kornyei Walter

SUDOKU

9	2	3	7	4	1	8	6	5
8	5	4	2	6	9	7	1	3
7	6	1	5	3	8	9	4	2
3	9	8	4	1	2	6	5	7
6	1	2	9	7	5	4	3	8
5	4	7	3	8	6	1	2	9
1	3	5	6	9	7	2	8	4
2	8	9	1	5	4	3	7	6
4	7	6	8	2	3	5	9	1

	9			3		8	4	
			1		5			
			4				9	5
	6				3		5	8
		5				4		
7	3		5				1	
6	4				2			
			7		1			
	5	8		6			7	

Regula cifrei unice: presupune completarea careului de 81 căsuțe după **O SINGURĂ REGULĂ:** orice rând, orice coloană de 9 căsuțe și orice pătrat de 3x3 căsuțe să conțină o singură dată fiecare cifră cuprinsă între 1 și 9.

BANCURI

Femeia de serviciu, proaspăt violată, la interogatoriu, descrie cum s-a trezit față în față cu făptașul pe coridor...

-Bine, dar de ce nu ai încercat să fugi?!?

-Păi unde să fug, maică? În stânga perete, în dreapta perete, în spate d'abia spălasem...

*

Un arab scutura un covor de la etajul

4. Un trecător îl întreabă:

- Ce are, nu pornește ?

*

Badea Gheorghe în tren, în același compartiment cu doi tineri :

- Dragul meu, dar ce mă doare gâtul.

- Pot să te pup, draga mea? O pupă.

- Te mai doare, draga mea?

- Nu, pușor, multumesc.

La Cluj, fata:

- Dragul meu, ce mă doare căpșorul.

INTELIGENȚĂ

Trei bărbați se duc la un hotel unde tariful este de 30 de euro camera pe noapte. Fiecare bărbat plătește câte 10 euro.

Recepționera realizează că o cameră costă doar 25 de euro, așa că roagă unul dintre angajați să se ducă să le returneze 5 euro celor trei bărbați.

Angajatul neștiind să împartă cei 5 euro la 3 bărbați, hotărăște să dea înapoi fiecăruia câte un euro, iar el să-și păstreze restul de 2 euro.

Așa că fiecare bărbat primește înapoi câte un euro, de aici rezultând că fiecare a plătit pentru cameră 9 euro, în total (9 euro x 3 bărbați) 27 euro.

Adunând cu cei 2 euro ce i-au rămas angajatului, totalul este 29 euro.

Unde este un euro?

- Pot să te pup draga mea? O pupă.

- Te mai doare, draga mea?

- Nu mă mai doare, pușor

La Brașov, badea Gheorghe, după ce-și adună ideile, îl întreabă pe băiat:

- Auzi domnule, da' la hemoroizi nu te pricepi?

*

Ion pleacă în concediu, în străinătate, iar la plecare Gheorghe îl roagă să-i aducă și lui un papagal. La întoarcere, Ion, care a uitat să-i cumpere un papagal, îi ia o bufniță și-i spune lui Gheorghe că e papagal regal... O săptămână mai târziu, se întâlnesc la o bere, iar Ion îl întreabă pe Gheorghe dacă papagalul a început să vorbească. Gheorghe răspunde:

- Băi, încă nu vorbește, dar tu știi ce atent se uită?

*

Culmea eternității:

Patru blonde, în patru mașini, într-o intersecție nesemaforizată?!

TEST NASA

Fie următoarele 16 propoziții:

- Sunt 5 case în șir.
- Englezul stă în casa roșie.
- Spaniolul are un câine.
- Japonezul fumează Pall - Mall.
- Rusul bea ceai.
- Dacă stai cu fața la case, cea de culoarea

fildeşului e în dreapta celei verzi.

- În casa din mijloc se bea lapte.
- Norvegianul stă în prima casă.
- casa vecină cu a norvegianului este

albastră.

- Vecinul englezului fumează Chesterfield.
- În casa galbenă se fumează Camel.
- vecinul celui care fumează Chesterfield

are o vulpe.

- vecinul celui care fumează Camel are un cal.

- Cel care fumează Benson bea oranjadă.

• în grădina casei celui care fumează Marlboro sunt melci

- În casa verde se bea cafea.

Presupunând toate aceste propoziții adevărate, puteți spune:

- Cine bea apă?
- Cine are o zebră?

5008\08\08